

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-09-3767 אסיר נ' מדינת ישראל

לפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת זהר דולב להמן
חבר ועדה – מר יוסי רחמים, עו"ס
חברת ועדה – גב' סיגלית דהן, חינוך
נציג שב"ס – מר יוסף יעקב גרוס
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר

המבקש אסיר
ע"י ב"כ עו"ד יוסף נסאסרה

נגד

המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שלי אסף

החלטה

- 1 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
- 2 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
- 3 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:
- 4 1. האסיר מרצה מאסר שני למשך 18 חודשים ויום בגין עבירה של יידוי אבנים לעבר רכבים צבאיים
- 5 במהלך הפרת סדר המונית, בתאריך 17.6.17, כפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן בו
- 6 הורשע ולגזר הדין. הגם שמדובר באירוע בודד של יידוי אבנים, אין להקל ראש במסוכנות
- 7 הנשקפת מאירוע זה.
- 8 2. התנהגות האסיר בכלא תקינה. אין לחובתו עבירות משמעת ואין לחובתו של האסיר חמ"ן.
- 9 על פי הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א
- 10 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור] ולא די בהתנהגות ללא דופי
- 11 כדי ללמד על זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח'
- 12 (27.11.18) - להלן: ענין צופי].
- 13 3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור
- 14 המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. מקובלת עלינו טענת ב"כ האסיר, כי חו"ד שב"כ
- 15 היא כללית ולא מתייחסת לאסיר ולמסוכנות הנשקפת ממנו - אולם נקבע בפסיקה כי על הועדה
- 16 לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של
- 17 מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-09-3767 אסיר נ' מדינת ישראל

- 1 דעת המבוססת על שיקולים מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל כך יש
2 להעניק לה משקל, אף אם לא מכריע [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].
- 3 4. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי אף כשמדובר ביידוי אבנים - לא ניתן לטעון
4 שמדובר במעידה חד פעמית. כשמדובר במי שהיה נחוש לפגוע בכוחות הביטחון יותר מפעם אחת
5 - אזי גם במקרה של יידוי אבנים נקודת המוצא היא שנשקפת מסוכנות [ראו והשוו ענין צופי].
- 6 5. לחובת האסיר רישום פלילי הכולל הרשעה בעבירות יידוי אבנים וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה
7 שבוצעו ב-1.3.15 בגין נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. האסיר השתחרר ממאסרו
8 הקודם ב-30.8.15 והעבירות בתיק זה בוצעו ב-17.6.17, קרי פחות משנתיים לאחר שהשתחרר
9 ממאסרו הקודם. עובדה זו מלמדת אף היא כי אין להקל ראש בחוות דעת שב"כ, לפיה היקף
10 תופעת האסירים המשוחררים לחזרה לסורס הוא נפוץ ומשכך נשקפת מהאסיר מסוכנות לא
11 מבוטלת.
- 12 6. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי -
13 הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.
- 14 7. קראנו את מכתבו של האסיר שסומן מב/1. במכתב מציין האסיר כי בהיותו בן יחיד למשפחתו,
15 הוא עוזר למשפחה בכל נושא הפרנסה, שכן בשל מחלת הלב ממנה סובל אביו, האב עובד במשרה
16 חלקית ומקבל שכר מזערי. האסיר ציין במכתבו כי ברצונו להשתחרר בהקדם כדי לעזור
17 למשפחתו, כדי להתחתן עם ארוסתו והתחייב להתרחק "מכל הבעיות אשר בגללן נעצרת".
18 האסיר ציין כי הבין שאין תועלת בדרך שהביאה אותו להסתבכותו עם רשויות החוק ולמעצרו וכי
19 רק אורח חיים נורמטיבי הוא הבחירה הנכונה. האסיר התחייב שאם ישתחרר שחרור מוקדם, לא
20 ישוב למצב בגינו נעצר ויתמקד בענייניו המשפחתיים. עוד ציין האסיר כי קבוע לו ניתוח ביד ימין
21 בבית חולים ברזילי וכי הוא מבקש לקבל את הטיפולים הרפואיים ברשות הפלסטינית. עיינו
22 במסמכים הרפואיים שהגיש בא כוח האסיר ומהם עולה כי אכן האסיר סובל משבר לא מחובר
23 בשורש כף ידו הימנית, וכי יש צורך בניתוח חוזר הכולל השתלת עצם. בדיון שב האסיר וסיפר על
24 מצבו המשפחתי ועל מצבה הכלכלי של משפחתו. האסיר ציין כי השתנה והתחייב שלא יחזור שוב
25 על אותה הדרך. אף אם ניתן לראות בדברים מינוריים אלו הבנה של חומרת העבירות, חרטה על
26 המעשים שביצע והתחייבות שלא יחזור על מעשיו - הרי שעל פי הפסיקה "אין די באמירה בודדת
27 שנעשית בפני ועדת השחרורים שכנותה ומניעה אינם ברורים וידועים" כדי ללמד שהאסיר עבר
28 שינוי אידיאולוגי ותפיסת עולמו לא מגלה עוינות או מסוכנות כלפי ביטחון המדינה [ראו והשוו
29 ענין צופי וענין מנצור].

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-09-3767 אסיר נ' מדינת ישראל

לכך יש להוסיף העובדה שהאסיר לא שילם הקנס שהושת עליו וגם בכך יש כדי ללמד על העדר
חרטה כנה ואמיתית.
אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראייה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.
עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף
3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר
בשחרור מוקדם.

בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו, בהינתן נתוניו האישיים, המורכבים ונסיבות חייו של האסיר –
הועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה.

ניתנה והודעה היום ו' חשוון תש"פ, 04/11/2019 במעמד הנוכחים.

גב' סיגלית זהן,
חברת וועדה

מר יוסי רחמים,
חבר וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

מר יוסף יעקב גרוס,
נציג שב"ס